

'Vilpittömästi väärässä'

'Lahkolaiseen' ajattelukulttuuriin ei kuulu itsensä tutkistelu siten, että näkisi siinä itse olevansa väärässä - niin suhteessaan elämäänsä, kuin toisiin ihmisiin, itseensä ja Jumalaakin kohtaan. Saatamme olla usein hyvin vilpittömiä, mutta onko käynyt niin, että elämämme on tuottanut pelkkää masennusta, kurjuutta ja ahdistusta kanssaihmisille? On syytä miettiä sielunsa syvyyksissä, mikä on mennyt alusta asti pieleen, jos elämän hedelmä on vain *pahalta haiseva tunke* toisten edessä.

'Vilpittömästi väärässä' - otsikkoni sai aiheen hurskaan uskovaisen elämästä, joka yhtäkkiä näytti kukoistavalta jumalisuudelta. Sanat ja teot saattoivat olla oikeutettuja tai oikeita, mutta niiden hedelmä on tänä päivänä karua katseltavaa ja kuunneltavaa. Miten vilpittömän uskovainen voi ajautua tällaiseen? *Voisiko minullekin käydä samoin?! Löydäkö itseni eräänä päivänä elämäni raunioilta hyljättyinä ja kaiken väärin tehneinä?*

"Miksi te, ikään kuin eläisitte maailmassa, sallitte määrätä itsellenne säädöksiä: "Älä tartu, älä maista, älä koske!" - sehän on kaikki tarkoitettu katoamaan käyttämisen kautta -ihmisten käskyjen ja oppien mukaan? Tällä kaikella tosin on viisauden maine itsevalitun jumalanpalveluksen ja nöyryyden vuoksi ja sen tähden, ettei se ruumista säästä; mutta se on ilman mitään arvoa, ja se tapahtuu lihan tyydyttämiseksi." Kol.2:20-23

Yksi suurimmista syistä tähän lopputulokseen näen ylpeyden ja omahyväisyyden. Raamattu nimittää tällaista farisealaisuudeksi, joka tarkoittaa ihmistä, joka tietää totuuden, tuntee Jumalan sanan ja myös sellaista, joka on valmis aina latelemaan ulkokultaisia mielipiteitään toisille täysin vastuuttomasti. **Fariseuksen jäljiltä** jää aina syvä paha olo ja alemmuuden ja mitättömyyden tila, joka kumpuaa siitä, että hän pitää itseään yliveritaisena ja parempana muihin ihmisiin nähden. Se on myös hänen kylväänsä riittämättömyyden tunnetta, joka saa elämän tuntumaan täysin turhalta ja toivottomalta. Koomisinta tässä on se, että hänen itsensäkin on paha olla kylväänsä nurjuutta ja surkeutta ympärilleen.

Jeesuksen aito rakkaus ja kohtaaminen johtaa elämään ja yltäkylläisyyteen. Se on Jumalan hyväksynnän sisäpuolelle tulemista, ja sen tulisi vaikuttaa meissä uskovissa myös myötäelämisen taitoa suhteessa toisiimme. Se on armokokemus omaa itseään kohtaan ja sitten myös kanssaihmisä kohtaan. Taivas ei ole vastakkainasettelua, kuten fariseusten riittämättömyyden henki tekee. Taivas on hyväksyntää, *iloa ja riemua Pyhässä Hengessä*.

"Sydämeistä lähtee elämä" - kertoo siitä todellisuudesta, mitä elämämme hedelmä on lähimmäistemme kesken. Tekopyhyys ja pinnallisuus tarvitsevat naamiokseen farisealaisuuden elementit. Siinä ihminen kokee olevansa itse-oikeutettu oman hyvyyteensä ja hurskautensa esilletuomiseen.

Itse asiassa fariseus **ei usko** Jumalaan. Hän vain **käyttää hyväkseen** Jumalan ja Jeesuksen nimeä, päästäkseen itsekeskeisiin ja omahyväisiin päämääriinsä. - Tunnistatko itsestäsi tämän piirteen? Tutki nyt avoimen rehellisesti, mitä haluat, mihin pyrit - ja minkälaisia asioita käytät sen toteuttamiseen?

Hedelmättömyys elämässä saattaa johtua itsekeskeisestä elämänsentteesta. "Kätevimmat fariseukset" osaavat naamioida kunnian-, ja vallanhimonsa auttamistyöhön ja erilaisiin palveluksiin. Heidän sydämetön hurskastelu johtaa lopulta kylmyyteen ja kovuuteen, jossa 'oma minä' (ylpeys ja vallanhimo) tappaa jokaisen juurtuvan taimen elopellolla.

Raamattu antaa ymmärtää kokosydämisyyden kuuluvan aitoon Jumalan tuntemukseen. Sydämeistä Jeesukseen uskova ei aseta itseään etusijalle. *Hänelle jopa kuolema on suuri voitto!* Jeesukseen uskovan elämä on iankaikisuuuteen tähtäävää kokonaisvaltaista elämää, jota **ei pysty jäljittelemään** ilman Pyhää Henkeä. Itse asiassa emme kykene luopumaan omastamme ilman Pyhää Henkeä. Emme osaa rakastaa, kärsiä ja toivoa oman minuutemme varassa. Emme kykene jättämään koston Jumalalle, emmekä luottamaan siihen, että Jumala tekee työtään myös lähimmäistemme kohdalla. Emme kykene edes uskomaan **ilman Pyhää Henkeä!** Elämä on pelkkää teeskentelyä ja teatteria, elleimme anna Jeesuksen vallata sydäntämme Pyhässä Hengessä.

Rakastatko sydämeistäsi Jeesusta ja Hänen tahtonsa toteutumista? Onko

sinun oma **mielipiteesi tärkeämpi**, kuin Jumala? Oletko rajannut jumalisuutesi oman ymmärryksesi rajoihin? Eikö Hän Kaikkivaltiaana ole viisaampi ja suurempi, kuin käsityskykyisi ja tajuntasi?! Uskallatko luottaa todella siihen, että Jeesus on kanssasi, Hän on sovittanut syntisi ja Hän pitää sinusta huolen? Ymmärräthän, ettei sinun tarvitse pitää Jeesuksesta huolta, vaan Hän pitää huolen sinusta! *Et sinä ylläpidä Jumalaa, vaan Hän ylläpitää sinua!*

Tule pieneksi Hänen edessään. Lopeuta oman hurskautesi esittäminen ja ylläpito, ja anna Jeesuksen vanhurskauttaa sinut - ei tekojen, ymmärryksesi, asenteittesi, tai olemuksesi - vaan **uskon kautta** Häneen itseensä! Omista uskossa pelastus sielullesi ja hylkää omat rakennelmat ja hurskasteletsi. **Aito usko on enemmän!** Se on lujaa luottamusta rakkauteen, joka on Jumala. Se oikeuttaa sinutkin rakastamaan ja myötäelämään Jeesuksen tavoin - eläen armokeskeistä elämää lähimmäistesi kanssa.

Huomaathan, että ainoat ihmiset, joiden kanssa Jeesuksella tuli erimielisyyksiä, olivat juuri niitä hurskaita ja *kaikkietäviä* itseään täynnä olevia fariseuksia - juuri sellaisia, joita me olemme ilman aitoa sydämen uskoa. **Samoin sinä hukut, ellet tee parannusta!**

"Ellei teidän vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kirjanooppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan." Matt.5:20

Entäpä, jos meidän **tulisi nähdä** oma tekopyhytemme ja ylpeä omahyväisyytemme ennen kuin ne saavat hukuttaa meidät?! Teethän kanssani parannusta Jeesuksen kasvojen edessä - luopuen itseriittoisuudesta, ylpeydestä ja nurjuudesta. Rukoile kanssani Pyhän Hengen täyteyttä, että me siinä voimassa voisimme nähdä ja ymmärtää, missä ja miten parannusta tulee tehdä. -

"Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!" Luuk.11:13

'Taivaallinen Isä, armahda minua syntistä! Anna anteeksi syntini - sellaisetkin, joita en ole huomannut tehneeni. Puhdista sydämeni Jeesuksen kalliilla Sovintoverellä ja täytä minut Hengelläsi! Anna Pyhän Hengen valloittaa sydämeni niin, että voisin aina nöyrästi palvella Sinua, minun Jumalani! Pyydän tätä rakkaan Poikasi Jeesuksen nimessä. Ole kanssani, auta ja armahda minua!'

